

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی – سعید افغانی»
۰۷ سپتمبر ۲۰۱۷

با هر سختی، آسانی است

«فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا» «إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا»

پس (بدان که) با هر سختی آسانی است ، با هر دشواری آسانی است .

(سورة الشرح آیات ۵ - ۶)

مفسرین در تفسیر این آیت متبرکه می فرمایند که: «فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا» (۵) «إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا» (۶) «مژده بزرگی است برای آنده از مؤمنان، هرگاه در زندگی خویش به سختی و دشواری مواجه شوند، وعده پروردگار برای شان همین است که نباید مأیوسی را به خود راه دهند و یقین کامل داشته باشند، که روزی در زندگی شان آمدنی است که آسانی و روزگاری خوشی در برابر آنها قرار خواهد داشت.

برخی از مفسرین حتی بدین عقیده اند که اگر سختی و دشواری حتی در سوراخ سوسماری هم داخل شود، آسانی در عقب آن خواهد بود و آن را بیرون می آورد.

طوری که (آیت ۷ سورة الطلاق) این فهم عالی را با اعجاز خویش چنین بیان فرموده است:

« سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا » (خداوند بعد از سختی، آسانی خواهد آورد).

خواننده محترم !

معرفه آمدن کلمه «عسر» در هر دو آیت فوق براین امر دلالت می کند که سختی و دشواری یکی است و نکره بودن کلمه «یسر» نشانگر آن است که آسانی تکرارشدنی است و معرفه بودن کلمه «العسر» که الف و لام آن بر استغراق و عموم می باشد دال بر این است که سختی و دشواری هرچند شدت یابد در آخر آسان خواهد شد و آسانی با آن همراه خواهد بود.

در این آیت پروردگار با عظمت، به ما انسانها می آموزاند که از لحاظ روانی ، زمانی که به دشواریها، مشکلات و سایر مصائب دچار می شویم، نباید تمام هوش و ذهن خویش را به آن متوجه بسازیم ، باید به این فکر هم باشیم که در وعده الهی بعد از این دشواری ها سهولت ها نیز گنجانیده شده است که می باید به آن هم باید توجه و اهتمام داشته باشیم .

خداوند در این آیت به پیامبر خویش محمد صلی الله علیه وسلم خود خطاب نموده می فرماید که پس (بدان که) مسلماً با هر دشواری آسانی است، پیامبر صلی الله علیه وسلم زمانی که از دست مشرکین، در مکه با دشواری های بسیار

بی رحمانه و غیر انسانی روبه رو بود، این وعده الهی برایش داده شد که در مدینه آسانی کمائی خواهد کرد، و یا با عسری که در دنیا است، در بهشت برایشان یسر باشد.

برخی از مفسرین می نویسند که چرا کلمه «مع» در آیت استعمال شده و به جای آن کلمه «بعد» نیامده است : اولاً: استعمال حرف مع به جای بعد، برای این است که پیوستگی یسر با عسر را می رساند. یعنی در آیت شریفه یک نوع پیوستگی و ارتباط بین تحمل سختی ها و رسیدن به آسانی وجود دارد؛ یعنی این طور نیست که انسان به طور اتفاقی بعد از سختی، به راحتی برسد؛ از این رو برای رساندن این پیوند بین عسر و یسر، به کلمه ای نیاز داریم که این معنا در آن وجود داشته باشد و آن کلمه «مع» است.

به عبارت دیگر؛ آیت با لفظ «مع» می فهماند که آسانی با رنج توأم است، از لحظه تحمل سختی، آسانی به تدریج به دست می آید. به هر حال، مع نشانه همراهی است و بیان می کند که این دو از هم تفکیک ناپذیرند. ثانیاً: بدین علت از کلمه «مع» استفاده شده تا نشان دهد آسانی به سختی نزدیک است که از این رهگذر موجبات تسلی خاطر و تقویت قلب فراهم شود

به هر حال معنای «مع» هر چه باشد، با توجه به این که با هر مشکلی آسانی آمیخته و با هر صعوبتی سهولتی همراه است و این دو همیشه با هم بوده و با هم خواهند بود استفاده از کلمه «مع» خالی از لطف نبوده است.

خواننده محترم !

باید با تمام وضاحت گفت:

هیچ انسانی نمی تواند ادعا کند که در زندگی خویش هیچگاه با مشکل مواجه نشده زیرا رسم روزگار زندگی در این دینا همین است که انسان با مشکلات و دشواری ها دست و پنجه نرم می کنند و این تپ و تلاش، مقابله با سختی ها و دشواری ها، مس وجودش را در نهایت به طلای قیمت بها مبدل می گرداند. ولی توجه باید داشت که مشاغل و سختی های روزگار زندگی یک نوع نیستند. در برخی از حالات زندگی را با اندکی تأمل و صبر می توان از سختی ها و دشواری های نجات داد ولی در برخی از اوقات حالات زندگی و روزگار زندگی طوری پیش می آید که حتی افراد مقاوم را هم از پای درمی آورد.

ما باید در زندگی خویش صبر و استقامت را از یاد نبریم و عقیده راسخ داشته باشیم که قدرت بزرگی در بالای سر ما قرار دارد اگر بخواهد در یک لحظه می تواند همه این موانع را از سر راه ما بردارد.

قرآن عظیم الشان با چه زیبایی در سوره یس آیت ۸۲ می فرماید: «إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ» هنگامی که خدا چیزی را اراده کند، می گوید: باش، آن نیز موجود می شود» اگر انسان از عمق جان باور کند که پروردگار او همان قادر شنواست که اگر اراده اش بر چیزی تعلق گیرد دیگر جایی برای نگرانی و اضطراب ناشی از سختی های زندگی نخواهد بود.

چه زیبا و منطقی است اگر انسان با خود بگوید که خدای من و خدای حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام یکی است، که پروردگار با عظمت ما وی را از شعله های آتش نجات داد و پروردگار حضرت بی بی مریم که او را در برابر طعنه زندگان سربلند کرد و فرزندش را مایه آرامش او قرار داد.

خالق و پروردگار ما و حضرت یونس علیه السلام که وی را از شکم نهنگ به ساحل نجات، پروردگار ما و حضرت اسماعیل علیه السلام که وی را از قربانگاه به آغوش پدر و حضرت زکریای نبی را از بی فرزندی به کودکی بزرگ چون یحیی نبی رساند و حضرت ایوب علیه السلام را با صبر از مریضی خطرناکی نجات داد، یکی است.

انسان باید همیشه به یاد داشته باشد که در گذشته مشکلاتی وجود داشت و در آینده نیز مشکلات در زندگی انسان در پیش خواهد آمد ولی انسان توکل خویش را به الله تعالی کند و بدین امر اعتقاد متین و قوی داشته باشد که هیچ سختی ماندنی و دوامدار نیست و همه مشکلات راه حل و هرسختی در عقب خویش آسانی دارد. پایان

تتبع و نگارش :

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی – سعید افغانی »

مدیر مطالعات ستراتیژیک افغان و مسؤول مرکز کلتوری دحق لاره-جرمنی